

วิธีสร้างสภายโคะที่มีพลัง

ลูกได้มายังดินแดนแห่งพรเพื่อที่จะเฉลิมฉลองการพบปะทางจิต ลูกมีการพบปะทางจิตโดยการอยู่อย่างมั่นคงในสภายโคะที่อยู่นิ่งหรือที่เกิดขึ้นโดยผ่านคำพูด? ลูกรักสภายโคะของการไปอยู่เหนือเสียงหรือสภายโคะของการเข้ามาอยู่ในเสียง? สภายโคะของการอยู่เหนือเสียงมีพลังและกลายเป็นเครื่องมือที่จะรับใช้ทุกคน หรือลูกสัมผัสกับสภายโคะของการรับใช้ด้วยคำพูดมีพลังมากกว่า? งานรับใช้ที่ไม่มีชีวิตจำกัดเกิดขึ้นโดยการอยู่เหนือเสียงหรือโดยผ่านคำพูด? ลูกสามารถบรรลุถึงสภายโคะสุดท้ายของความสมบูรณ์พร้อม ซึ่งลูกมีสภายโคะของการเต็มไปด้วยทุกพลัง นายผู้ทรงพลังอำนาจ นายที่เต็มไปด้วยความรู้ในทางปฏิบัติโดยการไปอยู่เหนือเสียงหรือโดยการเข้ามาอยู่ในเสียง? สภายโคะของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกสำหรับทุกดวงวิญญาณ ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ผู้ประทานพร และผู้ที่ตอบสนองความปรารถนาของทุกดวงวิญญาณ เป็นสภายโคะของการไปอยู่เหนือเสียง หรือสภายโคะของการเข้ามาอยู่ในเสียง? ลูกมีประสบการณ์ทั้งสองสภายโคะหรือไม่? ลูกรู้จักทั้งสองสภายโคะเหล่านี้หรือไม่? จากทั้งสองสภายโคะ สภายโคะไหนที่ลูกสามารถทำให้ตนเองมั่นคงได้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานกว่า? สภายโคะไหนที่สัมผัสประสบการณ์ได้อย่างง่ายดาย? ลูกพร้อมเสมอได้ขนาดนั้นไหม? เมื่อไรก็ตามที่ลูกได้รับคำแนะนำลูกสามารถมีความมั่นคงในสภายโคะนั้นโดยเฉพาะในหนึ่งวินาที? หรือเวลาของลูกผ่านไปในการที่ลูกพยายามที่จะกลับมามั่นคงในสภายโคะนั้นหรือไม่? เวลาสำหรับการกลับมาสมบูรณ์พร้อมเข้ามาใกล้ ดังนั้นลูกได้สัมผัสกับคุณสมบัติพิเศษนี้ในตนเองก่อนที่จะเวลาจริงจะมาถึงหรือไม่? วิธีการที่สูงส่งที่สุดของการใส่จุดพลุสต่อปฐพีคือการมีความมั่นคงได้ในทันทีในสภายโคะที่เป็นไปตามคำแนะนำที่ลูกได้รับ ลูกกำลังทำวิธีนี้และฝึกฝนประสบการณ์ในทางปฏิบัติของลูกหรือไม่? ลูกฝึกฝนสิ่งนี้หรือไม่? บัพดาตาได้สอนลูกให้ฝึกฝนสิ่งนี้มาเป็นเวลานานมากและยังคงสอนลูกอยู่ แต่ลูกพิจารณาตนเองว่าประสบความสำเร็จในการฝึกฝนสิ่งนี้มากแค่ไหน? ลูกจะสามารถทำให้ตนเองพร้อมเสมอในสิ้นปีหรือไม่? ลูกพร้อมแล้วหรือยัง หรือเมื่อมองเห็นเวลาลูกกลับยิ่งประมาทมากขึ้นในการฝึกฝนสิ่งนี้สำหรับตนเองหรือไม่? ด้วยการคิดถึงสิ่งนั้นลูกไม่รู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อไร แทนที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมด้วยความพยายามของลูกเอง ลูกกลับเป็นผู้ที่รุกรการพักผ่อนและความสะดวกสบายอันเนื่องมาจากความอ่อนแอของการคิดในสิ่งที่ไร้ประโยชน์และความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือไม่?

มองเห็นความเร็วของความพยายามของลูกในปัจจุบัน บัพดาตาเฝ้าแต่ยิ้ม ลูกให้สารกับทุกดวงวิญญาณว่า “กลายเป็นโยคีและญาณิ” ข้าแล้วข้าเล่า แต่ผู้ที่ให้สารนี้ให้สารนี้กับตนเองด้วยหรือไม่? ส่วนใหญ่ของดวงวิญญาณดูเหมือนจะอ่อนแอในวิชาของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและสภายโคะของการเป็นโยคี ข้าแล้วข้าเล่าที่ลูกนำการพรำบ่นเรื่องเดิมมาที่บาบาและดวงวิญญาณเครื่องมือ ทำไมฉันไม่สามารถมีโยคะ? ทำไมฉันไม่สามารถมีโยคะอย่างสม่ำเสมอ? ฉันสามารถสร้างสภายโคะที่มีพลังของโยคะได้อย่างไร? แม้ว่าลูกจะได้รับวิธีการมากมายหลายประเภทอยู่บ่อยๆ บัพดาตาก็เฝ้าแต่ได้รับบันทึกเดียวกันอย่างต่อเนื่อง เราจะสามารถเข้าใจจากสิ่งนี้ได้อย่างไร? ถึงแม้ว่าลูกเป็นลูกของผู้เดียวที่มีทุกพลัง ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ไร้พลังเช่นนั้นที่ลูกไม่สามารถจะควบคุมตนเองได้ ดังนั้นแล้วลูกจะสามารถควบคุมอาณาจักรของโลกได้อย่างไร? เหตุผลของสิ่งนี้คืออะไร? ลูกได้เรียนรู้โยคะ แต่ไม่รู้ว่าจะใช้วิธีของการอยู่อย่างโยคิกได้อย่างไร ลูกเฝ้าแต่พูดถึงโยคะอยู่เรื่อยๆ แต่ลูกไม่ได้ใส่ใจกับการทดลองกับโยคะ

ปัจจุบัน บาบามองเห็นคลื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อสิ่งใดก็ตามมาอยู่เบื้องหน้าลูก แทนที่จะใช้พลังในการเผชิญที่ลูกได้รับจากพ่อ ลูกเริ่มที่จะนำพ่มาอยู่เบื้องหน้าและพูดว่า “ท่านต้องพาฉันกลับบ้านพร้อมกับท่าน! ให้พลังกับฉัน! เป็นหน้าที่ของท่านที่จะช่วยฉัน เพราะถ้าท่านไม่ช่วยแล้วใครจะช่วย? ให้พบกับฉันสักเล็กน้อย! ท่านเป็นมหาสมุทร ดังนั้นให้ฉันเพียงแค่มือกี้หยด” ลูกสูญเสียความกล้าหาญที่จะเผชิญกับสถานการณ์ด้วยตนเอง และเนื่องจากขาดความกล้าหาญ ลูกตัดสินใจของตนเองของการช่วยเหลือ พื้นฐานพิเศษของชีวิตบราห์มินคือความกล้าหาญ เช่นที่ลูกไม่มีชีวิตอยู่ได้ถ้าลูกไม่สามารถหาใจ ดังนั้นเช่นกันลูกไม่สามารถมีชีวิตบราห์มินได้จนกว่าลูกจะมีความกล้าหาญ พ่อได้สัญญากับลูกว่า เมื่อลูกรักหาความกล้าหาญ พ่อจะช่วยเหลือ ไม่ได้เป็นการช่วยเหลือของพ่อเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันนี้ลูกทิ้งทุกสิ่งให้กับพ่อและกลับมาประมาทในตนเอง เวลานั้นลูกต้องทำอะไร? ความอ่อนแอหลักคือลูกไม่ได้ใช้พลังที่ลูกได้รับ และวิธีที่ชาญฉลาดมากมายของความรู้ที่ลูกได้ยิน นั่นคือลูกเพียงแต่พูดถึงสิ่งเหล่านั้นมากกว่าที่จะฝึกฝนสิ่งเหล่านั้น เวลานั้นกลับมาสำรวจตนและใช้ทุกพลังในการฝึกดะนา(dharma) ของลูก เช่นที่นักประดิษฐ์หมกมุ่นอย่างมากอยู่กับสิ่งประดิษฐ์ของเขาหรือของเธอทั้งวันและคืน ดังนั้นเช่นกันลูกควรดูดซับทั้งหมด ในการฝึกฝนทุกพลัง อะไรคือพลังในการอดทน และอะไรคือพลังในการเผชิญ? ลูกได้รับอะไรจากพลังในการอดทน? ในเวลาใดที่ลูกจะใช้พลังในการอดทน? อุปสรรคประเภทใดที่มีอิทธิพลต่อลูกเมื่อลูกไม่ใช้พลังในการอดทน? ลูกจะสามารถกลับมามีชีวิตขึ้นได้อย่างไรเมื่อมายามาหาลูกในรูปของ

ความโกรธ? ในสถานการณ์ใดที่มายามาทดสอบพลังความอดทนของคุณ? เตรียมตนเองล่วงหน้าโดยการทำให้สติปัญญาของคุณเข้าไปในรายละเอียดของข้อสอบเหล่านี้ ก่อนที่จะเข้าไปในห้องสอบจริง จงกลายเป็นนายตนเองและให้ข้อทดสอบกับตนเอง และคุณจะไม่สอบตกในข้อสอบจริง นำแต่ละพลังไปใช้ในทางปฏิบัติและแผ่ขยายสิ่งนั้น ลูกทุกคนฝึกฝนสิ่งนี้น้อยมาก ลูกทุกคนได้กลายเป็นวายาส แต่ลูกไม่ได้ฝึกฝน (อภยาส) มากเท่าที่ควร ลูกไม่รู้ว่าจะเฝ้าแต่อยู่อย่างไม่ว่าง (busy) ในลักษณะนี้อย่างไร และเหตุนี้เองมายาจึงทำให้ลูกไม่ว่าง (busy) หากลูกอยู่อย่าง busy ในการฝึกฝนสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ การพร่ำบ่นของการมีความคิดที่สูญเสียไร้ประโยชน์จะจบสิ้น และพร้อมกับสิ่งนี้ ผลกระทบของการฝึกฝนสิ่งนี้จะมองเห็นได้บนใบหน้าของคุณ จะมองเห็นอะไร? บางคนที่สำรวจตนเองจะปรากฏให้เห็นอย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเพราะการต่อต้านจากมายาจะจบสิ้น โดยการเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปในขณะที่เพิ่มประสบการณ์ของคุณในลักษณะนี้ ลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากการพร่ำบ่นซ้ำแล้วซ้ำเล่า เช่นที่บาบาได้บอก ลูกเกี่ยวกับการฝึกฝนของการใช้พลังทั้งหมด ในทำนองเดียวกันลูกเรียกตนเองว่าดวงวิญญาณโยคีแต่ลูกมีการฝึกฝนของคำนิยามของโยคีที่ลูกบอกผู้อื่นหรือไม่?

คุณสมบัติหลักของโยคีนั้นคือโยคีที่ง่ายตาย คาร์มาโยคี ราชายโยคี โยคีสม่ำเสมอ และโยคีกับพระเจ้า ลูกได้นำทุกสิ่งที่ลูกพูดไปปฏิบัติหรือไม่? เหตุใดจึงเรียกว่าโยคีที่ง่ายตาย? ลูกรู้คำตอบนี้อย่างกระจ่างชัดหรือไม่? ลูกได้นำสิ่งนี้ไปปฏิบัติหรือไม่? ลูกเต็มไปด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ เวลานี้จะไปปฏิบัติ ลูกต้องฝึกฝนคุณสมบัติทั้งหมด และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถกลายเป็นโยคี ถ้าลูกฝึกฝนโยคีที่ง่ายตายแต่ไม่ใช่ราชายโยคี ลูกก็ไม่สามารถผ่านได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นฝึกฝนทุกคุณสมบัติของโยคี ทุกพลัง และทุกประเด็นหลักของความรู้ เนื่องจากความอ่อนแอในสิ่งนี้ ลูกๆ ส่วนใหญ่กลับมามีความอ่อนแอ เนื่องจากขาดการฝึกฝนนี้ ลูกจึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่อ่อนแอ ไม่ควรมีอุปสรรคประเภทใดที่สามารถมาอยู่เบื้องหน้าของดวงวิญญาณที่ฝึกฝนสิ่งนี้และของผู้ที่หลุดหายไปในการรักได้ อุปสรรคถูกเผาไหม้จากระยะไกลด้วยไฟของความรัก ลูกสร้างแบบจำลองของชีวิตที่กำลังเผาไหม้กิเลสทั้งห้า และแบบจำลองของราวันที่กำลังวิ่งออกไปจากชีวิต ลูกได้สร้างแบบจำลองของใคร? เวลานี้ลูกจะทำอะไร? ช่างแะตนเองในการทดลองกับทุกๆ ด้าน นั่งในห้องปฏิบัติการของการฝึกฝนนี้และลูกจะมีประสบการณ์กับการค้าจุน (ชาฮารา) ของพ่อผู้เดียว และอุปสรรคทั้งหมดของมายาจะเคลื่อนออกไป (กินารา) จากลูก ปัจจุบันลูกเคลื่อนไปบนพื้นผิวของคลื่นของมหาสมุทรของความรู้ มหาสมุทรของคุณธรรม และมหาสมุทรของพลังเท่านั้น และดังนั้นลูกจึงมีประสบการณ์กับความสดชื่นในช่วงเวลาสั้นเวลานี้เข้าไปสู่ส่วนลึกของมหาสมุทรและลูกจะได้มาซึ่งเพชรพลอยและมีประสบการณ์ที่พิเศษโดยเฉพาะมากมาย ลูกต้องให้ตนเองกลับมามีพลัง อย่าได้เขียนบันทึกเดิมๆ ให้กับบาบาอีกต่อไป พ่อเพียงขบขันกับพวกเขา สิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องเล็กน้อยและลูกเขียนเรื่องเดิมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกแม่กระทั้งให้งานแก่พ่อของการเป็นหมอมาร่างกาย ลูกให้หน้าที่กับพ่อของการทำลายบัญชีกรรมที่ลูกได้สร้างขึ้นมา พวกเขาเป็นสิ่งที่สร้างของลูก เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะให้วิธีแก่ลูกหรือที่จะทำสิ่งนั้นสำหรับลูก? ท่านเป็นเพียงเครื่องมือที่จะแสดงให้ลูกเห็นหรือท่านควรที่จะทำสิ่งนั้นสำหรับลูก? ลูกกลับมาซุกซน เด็กๆ ที่ซุกซนจะทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไว้กับพ่อของเขา ผู้คนพูดว่า เด็กจะไม่ฟังสิ่งใด ลูกทำให้เขาถูกต้อง! อย่างไรก็ตาม พ่อกำลังบอกลูกถึงวิธีที่จะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างถูกต้อง หากลูกทำสิ่งนี้ลูกจะได้รับรางวัล ลูกต้องทุกสิ่งทุกอย่างไว้กับพ่อ เพราะพ่อคือผู้รับใช้โลก ดังนั้นใส่ใจเป็นอย่างมากที่จะนำทุกคำแนะนำที่ลูกได้รับไปใช้ในรูปปฏิบัติและลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรค ลูกเข้าใจหรือไม่? อัจชะ

ถึงลูกที่เชื่อฟังที่ทำตามทุกคำแนะนำของพ่ออย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกที่มีความจงรักภักดีที่ทำให้บทเรียนของการเป็นของพ่อผู้เดียวไม่มีใครอื่นนั้นมันคง ถึงผู้ที่ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นอย่างสม่ำเสมอในการฝึกฝนนี้ ถึงลูกพิเศษเช่นนั้นที่น่าคุณสมบัติพิเศษของความรู้และโยคีไปใช้ในชีวิตของเขา บัพตาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพตาตาพบกับดาตีในเวลาที่กำลังจะจากไป

ความเร็วของลูกมหาระตีสเร็วที่สุดของทั้งหมด แต่ความสามารถในการใช้เบรกของลูกได้อย่างรวดเร็วควรที่จะมีพลังด้วยเช่นกัน ลูกควรมีการฝึกฝนเช่นนั้นที่ในทุกวินาที และในทุกความคิด ลูกสามารถที่จะนำมาไม่เพียงแค่โลกเท่านั้น แต่นางจรรยาของสามโลกมาอยู่เบื้องหน้าลูก และแม้กระทั่งการเดินทางท่องเที่ยวไปในทั้งสามโลก หากลูกจำเป็นต้องหยุดแล้วลูกควรจะสามารถทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงได้ในสภาพที่เป็นเมสตีภายในหนึ่งวินาที ลูกควรจะสามารถที่จะไปสู่จุดที่สูงสุดและสามารถที่จะหยุดได้ด้วยเช่นกัน เบรกของลูกควรมีพลังที่ลูกไม่ควรใช้เวลาที่จะหยุด ในกองทัพทางทหาร เมื่อใครบางคนวิ่งอย่างรวดเร็วเท่าที่เขาสามารถทำได้และได้รับคำสั่งให้หยุด เขาต้องหยุดในทันที ใครที่ใช้เวลานานกว่าหนึ่งวินาทีที่จะถูกยิง นั่นคือการฝึกทางกาย และนี่คือการฝึกที่

ละเอียดย่อน ความเร็วของความพยายามของมหาระตีควรเข้มข้นและเบรคควรมีพลัง และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถสอบผ่านด้วยเกียรติในเวลาสุดท้าย สถานการณ์จะเป็นเช่นนั้นที่สามารถทำให้เกิดความคิดในสติปัญญาของลูก ดังนั้นในเวลานั้นลูกจำเป็นต้องฝึกฝนของการไปอยู่เหนือความคิดทั้งหมดเหล่านั้นและทำให้ตนเองมั่นคงในหนึ่งความคิด สถานการณ์ซึ่งเป็นผลร้ายจะถึงลูกเข้าไป ถ้าเบรคของลูกไม่มีพลังในเวลานั้น ลูกจะไม่สามารถสอบผ่าน ดังนั้นมหาระตีควรฝึกฝนสิ่งนี้ ฝึกฝนการนำจุดพลสุดออกมาใช้เมื่อสติปัญญากระจายไปในหลายทิศทางเนื่องจากการขยายตัวของความคิด เมื่อบางคนกำลังเรียนขับรถ ด้วยความรอบคอบเขาจะพาไปยังถนนที่แคบๆ เพื่อที่ผู้ตรวจสอบสามารถมองเห็นความสามารถของเขาที่จะหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ในทำนองเดียวกันลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ล่วงหน้า ที่จะหยุดทันทีที่มีใครบอกให้ “หยุด” นี่คือของขวัญสำหรับเพชรพลอยทั้งหมด ไม่ควรมีแม้กระทั่งวินาทีที่จะสูญเสียไปก็ได้ เหตุนี้เองจึงมีเพียงแปดที่สอบผ่าน ลูกมีการฝึกฝนเช่นนั้นหรือไม่? ควรจะมีประสบการณ์นั้นเช่นเดียวกับที่ลูกมีการฝึกการควบคุมมือของลูก ดังนั้นพลังที่ละเอียดย่อนและความคิดของลูกควรอยู่ภายใต้การควบคุมของลูกเช่นกัน ในความเป็นจริงสิ่งนี้เกี่ยวกับการควบคุมการขยายตัวของความคิด ในขณะที่ผู้คนเข้าใจว่าหมายถึงการควบคุมลมหายใจ ที่นั่นแทนที่จะไปสู่การขยายตัว ลูกต้องทำให้ตนเองมั่นคงในหนึ่งความคิด ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นเริ่มฝึกการควบคุมการหายใจของพวกเขา มหาระตีต้องมีสภาพเช่นนั้นของการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง ผู้ที่ซึมซับหนึ่งความคิดควรที่จะสามารถทำให้สติปัญญาของพวกเขามั่นคงได้นานเท่าที่เขาต้องการ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดย่อนเช่นเดียวกับพ่อบราห์มา โดยการกระทำทุกกรรมในขณะที่อยู่อย่างมั่นคงในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า

ลูกๆพูดว่าพวกเขามีความรักมากมายต่อพ่อบราห์มา และความหมายของความรักคือการกลับมาทักทาย เช่นที่พ่อบราห์มาอยู่ในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า ทำนองเดียวกันลูกต้องแสดงทุกการกระทำโดยการทำให้ตนเองมั่นคงในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าเช่นเดียวกับพ่อ เทวดานางฟ้ามาถึงรูปแห่งแสง แสดงการกระทำในขณะที่อยู่ในรูปของแสง และมองเห็นร่างกายของแสง ไม่มีสิ่งใดที่สามารถสร้างอุปสรรคใดๆต่อรูปที่เป็นเทวดานางฟานี้ได้ ความคิด ทศนคติ และสายตาของลูก ทั้งหมดจะกลับมาเป็นแสงที่เบาสบาย (ดับเบิลไลท์)

คติพจน์: เพียงผู้ที่ คิด พูด และทำ อย่างเท่าเทียมกัน เป็นผู้เพียรพยายามที่สูงส่งที่สุด

*** โอมซานติ ***